

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie w dniach świąt uroczystych i niedziel. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość sęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 105.

Poniedziałek 10. Maja 1869.

Rok wydania 59.

Cześć urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie mianowała asystenta urzędowego Ludwika Mydlarskiego poborcą przy pobocznym urzędzie celnym II. klasy w Modlnicy.

Jego ces. i król. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 6. b. m. raczył najmiłosiwiej mianować Dr. Karola barona Krausa prezesa najwyższego trybunału w stanie spoczynku i członka izby panów, prezesem trybunału państwa, a Dr. Ignacego barona Szymonowicza prezesa senatu najwyższego trybunału i członka izby panów, jego zastępcą.

Cześć nieurzędowa.

„Kraj“ w dodatku do Nr. 56. z dnia wczorajszego zawiera korespondencję z Wiednia z doniesieniem, jakoby poseł sejmowy p. Józef Wolny bawił obecnie w Wiedniu w mniemanej misji jakiejś. Korespondent donosząc o tem dodaje, że poseł Wolny do tej misji zalecony został ze Lwowa jako osoba, której zupełnie zaufać można, i że sprowadzony został kosztem rządu do Wiednia. — Jak dalece wiadomość o pobycie p. Wolnego w Wiedniu jest prawdziwą, tego ocenić nie możemy, jesteśmy jednak umocowani stanowczo oświadczyć, że powyższe niejako rządowi krajowemu podsuwane fakta zupełnie są fałszywe.

Wyciąg z protokołu 19. posiedzenia Rady szkolnej krajowej.

I. Rada postanawia ogłosić drugi spis książek popularnych przeznaczonych dla bibliotek szkolnych ludowych, i rozesłać go radom powiatowym.

Rada mianuje nauczycielami dla szkół ludowych pp.:

Karola Lubczyńskiego w Dąbrowy,
Grzegorza Szaraniewicza w Równi,
Arsena Strumińskiego w Olejowie,
Antoniego Kropilnickiego w Dołhopolu,
Michała Pawliszyna w Załakwi,
Alojzego Dudzika w Załassowy,
Jana Kliniałę w Toniach.

Pomocnikami nauczycieli dla szkół ludowych:
Tomasza Patryna w Pruchniku,
Franciszka Płaczkę w Niepołomicach.

III. Rada zatwierdza akt fundacyjny wystawiony przez gminę miasta Kołomyi, zmieniający tamtejsze niższe gimnazjum na gimnazjum realne, podnosząc jako przykład godny uznania gotowość tamtejszych obywateli do ponoszenia ofiar w celu krzewienia nauki.

IV. Rada wyraża również swoje uznanie gminie miasta Rzeszowa, że nie szczędziła starań i kosztów na wybudowanie, urządzenie i udotowanie obszernego zakładu gimnastycznego dla szkolnej młodzieży.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

z 19., 23., 27., 31. marca, 2., 7., 12., 16.

kwietnia 1869.

(Dokończenie.)

Na zapytanie Rady gminnej Tuchowskiej, czyli uchwały reprezentacyi gminnej, przyznające dzierżawcom propinacyi i gruntów miejskich, opuszczenie pewnej kwoty od zaliczowanego czynszu dzierżawnego — potrzebuje zatwierdzenia ze strony wyższej władzy autonomicznej, — odpowiada Wydział krajowy, iż gdy przyznanie defalki od zaliczowanego czynszu jest niejako nowym kontraktem, którym w inny sposób niż przez publiczną licytacyę majątek gminy w dzierżawę się wypuszcza, — przyznanie takie podlega zatwierdzeniu przez Radę powiatową na zasadzie §. 99 lit. D. ustawy gminnej.

Wydział krajowy nieuwzględnił rekursu wniesionego imieniem przemysłowców miasta Pilzna, przeciw uchwale Wydziału powiatowego, którą tymże nakazano zapłacić na rzecz gminy zaległe należności od zatrudnień policyjnych; zarazem wezwał Wydział c. k. Namiestnictwo, aby zniósł rozporządzenie c. k. starostwa powiatowego wstrzymujące wykonanie odnośnej uchwały Wydziału powiatowego.

W skutek rekursu zwierzchności gminnej w Husiatynie poleca się Wydziałowi powiatowemu zatwierdzenie statutu kasy pożyczkowej dla Husiatyna.

Na zapytanie Wydziału powiatowego w Brzozowie, czyli w razie rezygnacyi członka wydziału powiatowego i tegoż zastępcy, należy bezzwłocznie celem nowych wyborów Radę powiatową zwołać lub też czekać do najbliższego zgromadzenia Rady, odpowiada Wydział krajowy, iż sprawę tę Wydział powiatowy według własnego uznania rozstrzygnąć winien, albowiem Wydział krajowy nie jest upoważniony do wydawania przepisów uzupełniających ustawy.

Do narad odbyć się mających w c. k. Namiestnictwie nad projektem do ustawy o użytkowaniu i częściowym podziale gruntów gminnych, tudzież o zagajaniu i utrzymywaniu lasów gminnych, deleguje Wydział pp. Hallera i Ławrowskiego.

W skutek zawiadomienia inspektoratu katastralnego w Tarnopolu, że strony nie chcą przedkładać do szacunków katastralnych dokumentów dotyczących kupna i dzierżawy gruntów, wzywa Wydział reprezentacye powiatowe, aby starały się wytłumaczyć stronom, że przedkładając pomienione dokumenta przyczynią się do sprawiedliwszego opodatkowania, a tem samem poprą własny interes.

Wydział krajowy znosi uchwałę Wielickiego Wydziału powiatowego, którą postanowiono, iż nowi stróże w gminach za przekroczenia w pełnieniu swych obowiązków karani być mają bezpośrednio przez Wydział powiatowy, a kary pieniężne z tego powodu wpływać mają do kasy powiatowej.

Na wezwanie c. k. Namiestnictwa o objawienie zdania czy i o ile przesłany przez p. ministra rolnictwa projekt do ustawy o uregulowaniu rybołówstwa mógłby się nadać jako przedłożenie do Sejmu, odpowiada Wydział, że stanowienie w przedmiocie tym nie należy do kompetencyi Wydziału krajowego.

Na doniesienie naczelnika gminy Wrotowie, że budżetu na rok 1869 przedłożył nie może, ponieważ Rada gminna nie dozwoliła ułożenia takowego, a nadto uchwaliła, by wszelkie wydatki gminne na rok 1869 jak dawniej przez zwykły pobór w gminie pokryte były, odniósł się Rudecki Wydział powiatowy do c. k. starostwa powiatowego o zarządzeniu środków zaradczych w myśl §. 107 ust. gm. Mając atoli wątpliwość, co do zastosowania §. 107 ust. gm. przedłożyło c. k. starostwo sprawę do decyzji c. k. Namiestnictwa utrzymując, iż zdaniem jego w obecnym wypadku powinien Wydział powiatowy w zastępstwie Rady gminnej rozpoznać i zatwierdzić budżet sporządzony przez naczelnika gminy, Wydział krajowy wezwany przez c. k. Namiestnictwo o objawienie zdania oświadcza, że c. k. starostwo powinno było znieść wykonanie powyższej uchwały jako nie legalnej i zarządzić środki zaradcze w myśl §. 107 ust. gm. i że zdanie c. k. starostwa powiatowego co do ustanowienia budżetu przez Wydział powiatowy nie jest zgodne z przepisami ust. gm.

W skutek rekursu obszaru dworskiego w Wołczniowie znosi Wydział krajowy orzeczenie Wydziału powiatowego Żydaczowskiego nakładające na pomieniony obszar grzywnę 10 złr. w. a. za zaniedbywanie czuwania nad porządkiem w przewozie nad

rzeką i poleca odstąpienie tej sprawy c. k. starostwu powiatowemu.

Wydział krajowy odrzuca rekurs zwierzchności gminnej Tłumackiej przeciw uchwale Wydziału powiatowego, którą nakazaną została budowa drogi gminnej do Słobudki.

Wydział krajowy odmawia prośbie dzierżawcy myta w Łączku o opuszczenie z czynszu dzierżawnego.

Wydział krajowy wstrzymuje budowę drogi krajowej z Manasterzysk do Halicza z uwagi na zamierzoną budowę kolei żelaznej w tej okolicy w kierunku z tą drogą równoległym.

Wydział krajowy uznaje orzeczenie Czortkowskiego wydziału powiatowego, że wracający wózek pocztowy obciążony zbożem podlega opłacie myta drogowego, jako zgodne z istniejącymi przepisami.

Wydział krajowy znosi uchwały i rozporządzenia Mieleckiego wydziału powiatowego wydane w sprawie wywłaszczenia gruntów obszaru dworskiego Mieleckiego na drogę ku przystani na rzece Wisłocze.

Wydział krajowy przyjmuje do wiadomości przyzwolenie ministerstwa obrony krajowej na utworzenie nowego posterunku żandarmeryi w Uściu solnem.

Wydział krajowy popiera wniosek Husiatyńskiego wydziału powiatowego o przypuszczenie władz autonomicznych do kontroli przy rekrutacyach i udaje się do głównodowodzącego c. k. armią w Galicyi o zapobieżenie nadużyciom przy poborze rekrutacyjnym, w skutek których wynika dysproporeya między liczbą powołanych do wojska z ludności chrześcijańskiej, a takąż liczbą z ludności żydowskiej.

Jego ces. i kr. apost. Mość odjechał dnia 6. b. m. wieczorem do Gödöllö.

179. posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się dnia 7. b. m. pod prezydencją Dr. Kaiserfelda. Na ławie ministeryalnej zajęli miejsca Ich Excel. pp. ministrowie hr. Taaffe, Plener, hr. Potocki, Dr. Herbst, Dr. Brestel, Dr. Berger i radea sekiyi de Preftis.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia rząd przedłożył kilka nowych projektów ustaw, które przekazano właściwym komisjom, poczem przystąpiono do wyboru sekretarzy, a następnie do pierwszego czytania przedłożeń rządowych względem projektu ustawy o sprzedaży niektórych nieruchomości posiadłości państwa, (przekazany komisji budżetowej) i względem refundowania gwarancyi państwa udzielonej kolei zachodniej czeskiej, (przekazany komisji finansowej).

Przystąpiono potem do obrady nad sprawozdaniem komisji finansowej o przedłożeniu rządowem względem konwencyi dodatkowej do traktatu handlowego z Anglią z d. 16. grudnia 1865. Komisya proponuje odrzucić tę konwencyę i upoważnić rząd do zawarcia nowej ugody regulującej niektóre postanowienia traktatu z d. 16. grudnia 1865.

Po przemówieniu Jego Exc. ministra handlu wniosek komisji przyjęto, poczem nastąpiło drugie czytanie przedłożenia rządowego względem warunków i ulg dla przedsiębiorstwa kolei żelaznej z Przemysła na Chyrów, Lisko, Zagórz i Szczawne do granicy węgierskiej pod Łubkowem dla połączenia z siecią kolei węgierskich.

W debacie jeneralnej zabierali głos dep. Mende przeciwko wnioskowi komisji, wykazując, że kolej wspomniona wymagałaby długoletnich dopłat ze strony rządu i że nie ma wcale wielkiego znaczenia pod względem strategicznym, dep. Gustaw Gross za ustawą, i dep. Gross z Wels przeciwko tejże; dep. Grocholski za wnioskami komisji równie jak baron Chrystyan Kotz i dep. Lenz. Nakoniec po przemówieniu ministra handlu przystąpiono do debaty spe-

cyalnej która skończyła się na krótkim przemówieniu dep. Mende, poczem przystąpiono do głosowania i przyjęto ustawę w drugim i trzecim czytaniu.

Minister Giskra nadesłał projekt ustawy względem kredytu dodatkowego 100.000 złr. na budowę nowego mostu na Dunaju pod Linzem który odesłano do komisji budżetowej, a minister rolnictwa zażądał kredytu dodatkowego na założenie akademii rolniczej w Wiedniu.

Na zapytanie dep. Grocholskiego, prezydent Dr. Kaiserfeld oznajmił, że sprawozdanie względem wniosków sejmiku galicyjskiego zostanie rozdane w dniu następnym, a rezolucja sejmiku galicyjskiego przyjdzie na porządek dzienny po załatwieniu przedłożeń rządowych. Na tem zamknięto posiedzenie.

Ostatnie wypadki w Irlandyi zwracają jeszcze zawsze uwagę publiczną na się. Jak się teraz pokazuje, było w Derry tylko jedno stronnictwo, t. j. protestanci, na placu, kiedy użyto broni palnej. Katolicy po małej bójce, w której skończyło się tylko na guzach, cofnęli się podczas kiedy protestanci w liczbie około 200 nie przestawali wykrzykiwać, rzucać kamieniami, a nawet i strzelać. Strzały nie były więc wymierzone na drugie stronnictwo, lecz na policyę, która też oczywiście odpowiedziała na nie także strzałami. Czy te strzały, które zabiły dwóch ludzi, padły ze strony policyi, czy ze strony ludu, dotąd jeszcze nie sprawdzono. O ostatnich zabójstwach popełnionych w hrabstwie Tipperary nie wiadome jeszcze bliższe szczegóły, i kilka osób podejrzanych o tę zbrodnię uwolniono znowu z powodu braku dowodów. Z Kork donosi telegraf ciągle jeszcze o najdziwniejszych zajściach. Że O'Sullivan ma silne stronnictwo, nie ulega żadnej wątpliwości. Na mityngu pod gołem niebem otrzymał on szumną pochwałę. Potem udały się tłumy ludu pod okna jego mieszkania, gdzie podnoszono okrzyki na jego cześć. O'Sullivan miał następnie mowę, w której zaprzeczał stanowczo, jakoby sympatyzował z mordami i wyraził zaufanie do Gladstona'a i Brighta. Wieczorem wyprawiono iluminacyę i przy jej świetle rozlepiano plakaty, które denuncyowały Aldermana Lyons — najwybitniejszego przeciwnika O'Sullivana — szpiegiem, zdrajcą i donosicielem. Lyons otrzymał także list, w którym zagrazają mu śmiercią przed 15. b. m.

Ruch wyborczy rozpoczął się we Francyi w sposób urzędowy dopiero dn. 2. b. m., to znaczy, że od tego dnia począwszy pozwolone zostały publiczne zgromadzenia wyborcze. Ale jak już donoszono i jak rząd ponownie ostrzega, mogą w nich brać udział tylko wyborcy odnośnego okręgu. Opozycja podaje sposób, jak można obejść to ograniczenie. Wyborca chcący brać udział w zgromadzeniu okręgu wyborczego, do którego nie przynależy, potrzebuje się tylko ogłosić kandydatem. Nie musi on istotnie ubiegać się o zostanie posłem, ale wstęp na zgromadzenie wyborcze nie może mu być wzbroniony. Jedyny warunek, którego musi dopełnić, jest złożenie przysięgi na konstytucyę. Co do samych zgromadzeń wyborczych, to władze będą miały szczególnie w Paryżu trudne zadanie, gdyż na przyszły tydzień zapowiedziana tam jest wielka liczba zgromadzeń. Pomiędzy nowymi znacześniejszymi kandydatami zasługują na wymienienie: książe Ayen, ze stronnictwa niezawisło-liberalnego, Jules Favre w drugim okręgu wyborczym w Aix, Prevost-Paradol w Nantes, Ernest Picard w Meuse, Fryderyk Thomer, republikanin z Albi.

Usiłowania francuskiego ministra spraw wewnętrznych, ażeby opozycyjnemu kandydatowi Bancet wyrobić pozwolenie na publiczną prelekyę w teatrze du Chatel, zostaje także jak utrzymują w związku z wyborami. Prefekt Sekwany p. Haussmanna zakazał bowiem dyrektorowi tegoż teatru, który jest własnością miasta Paryża, wynająć salę p. Bancel. Minister spraw wewnętrznych dowiedziawszy się o tem pojechał sam do p. Haussmanna i nakłonił go do odwołania rozkazu. Haussman nie mógł prawie zabronić wynajęcia sali dyrektorowi, który nie chciał być posłusznym jego rozkazowi, pomógł sobie jednak w ten sposób, że mu kazał zamknąć gaz. Legitymistycznej opozycji, która się także przygotowuje do walki wyborczej wydał hr. Chambord instrukcyę, polecając, żeby się głównie powodowano kwestyą religijną. To pozornie przyjazne stanowisko w obec cesarstwa, sprawi rządowi prawdopodobnie więcej trudności, niż przeszłoroczne zlanie się legitymistycznej opozycji z republikańską. Rząd może być bowiem tym sposobem zmuszonym do przewyż-

szczenia legitymistów w religijności, co mu w oczach wyborców miejskich może szkodzić.

„La Presse“ ogłasza okólnik francuskiego ministra spraw wewnętrznych p. Forcade do prefektów w sprawie wyborów. Okólnik ten datowany jest d. 28. kwietnia i zawiera dokładną instrukcyę co do zgromadzeń wyborczych, co do programów wyborczych i samego aktu wyborów. Okólnik kończy się temi słowy: „W tej nowej i ważnej próbie powszechnego głosowania jest obowiązkiem rządu utrzymać na wszystkich punktach państwa powagę prawa. Jego usiłowania powinny zmierzać ku temu aby zapewnić wszędzie opinii kraju wolny i prawdziwy objaw. Objawie wszędzie ludności to zaufanie słowem i czynem, które w was wzbudza jej przywiązanie do Cesarza i do tych instytucyj, które uświęciła głosowaniem. Ta ludność założyła cesarstwo i będzie ona umiała utwierdzić jego świetność i powagę, dając swoje głosy kandydatom, którzy dzielają jej zdania i przekonania.“

We Florencyi obchodzono uroczystość 400 letnią rocznicę urodzin Machiawelego. Dom przy ulicy Via Guicciadini, w którym mieszkał Machiaweli w czasie kiedy Włochy były widownią krwawych walk, ozdobiono napisem, a w gronie uczestników festynu, których liczba była zresztą dosyć szczupła miał mowę senator Atto Vannucci. Prócz tego rozpisano nagrodę 5000 lirów za napisanie najlepszego dzieła o czasach, życiu i pismach Machiawelego. W teatrze Nicolini przedstawiano jego Andrię.

Eska dra włoska złożona z fregaty szrubowej „Gaeta“, statków pancernych „Mersino“, „Castelfiordo“ i „Terribille“, oraz z parowca awizowego „Anthion“ odpłynęła w skutek rozkazu przesłanego z Florencyi d. 28. kwietnia ze Spezii do Sycylii.

„France“ donosi, że komisya pracująca w Konstantynopolu nad uregulowaniem tych stosunków, które zniewalają Portę do utrzymywania ciągłej straży na granicy Bułgarii, ukończyła swoje roboty. Proponowała ona między innymi, żeby okręgi podzielić na greckie i bułgarskie eparchie, a mieszane eparchie, żeby zostawić pod zwierzchnictwem greckiego patriarchy. Alibasza przyjął propozycyę komisji, również przyjęli je i bułgarscy członkowie. Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że sprawa cała pomyślnie będzie załatwiona.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wniosek zakupna na rzecz gminy realności niegdyś Kalinowskich (na Zielonem). Sprawozd. radny p. Wild. 2) Sprawunek narzędzi dla straży ogniowej. Sprawozd. radny p. Maniecki. 3) Projekt nowego podziału miasta Lwowa, oliczbowania domów i zmian w nazwach ulic. Sprawozd. radny p. Dr. Milleret.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Rabunki. Dnia 7. b. m. rozpoczęła się w tutejszym sądzie krajowym rozprawa ostateczna przeciw słynnemu Józefowi Neczyporowiczowi i spółn. Sala i galerya były zupełnie zapełnione, pomiędzy publicznością było wielu wysokich urzędników i umyślnie z Rosyi przybył hr. Olizar. — Sąd z 5 sędziów, przyduje radca sądu p. Ortyński, publicznym oskarzycielem jest zastępca prokuratora p. Jakubowski, obrońcami pp. Dr. Nurkowski, Dr. Rulf, Dr. Wolski, Dr. Zmińkowski. Obok spisującego protokół się osobny stół dla dziennikarzy.

Pod silną strażą wojskową i więzienną przyprowadzono do sali 5 oskarzonych, to jest: Józefa Neczyporowicza, jego kochankę Annę Szepczyńską, Mechla i Szmila Foerstera i Edwarda Leitnera, oskarzonych o zbrodnię rabunku i kradzieży. Nadto stoi przed sądem cały szereg o zbrodnię uczestnictwa w rabunku poszlakowanych, jednak na wolności zostawionych, a to: Hnat i Hryń Jamny, Nastka Jamna, Szczepan Mazepa, Ilko Kocierbak, Joanna Kruchlakowa, Dośka Bohaczowa, Józef Rybak, Hersel Fisch, Tymko Kuziów. Świadców przywołano 40, jednak 3 już umarli, a 4 się niestawili.

Oskarzenie opiewa: W przeciągu roku 1865 i 1866 popełniono w wschodniej Galicyi kilka rabunków i znacznych kradzieży w sposób, który dał powód do domysłów, że napady te są dokonane przez tę samą, i to bardzo dobrze zorganizowaną bandę złoczyńców. Z tej przyczyny powstała wielka trwoga pomiędzy mającymi mieszkańcami kraju, i władze polityczne i sądowe starały się jak najusilniej wysledzić sprawców, lecz nie można było całej bandy pochwycić, gdyż po dokonanych napadach sprawcy wszyscy lub też w większej części za granicę uciekali, jak to później w śledztwie udowodnionem zostało. Mimo tego jednak powiodło się udowodnić prawne poszlaki przeciw pojedynczym osobom, i tak:

1. W nocy 8. października 1866 obstało 12 do 18 zbrojców dwór p. Franciszki Ujejskiej w Dynisowie, którzy wartownika na dziedzińcu i w 2 stajniach 7 parobków związali i pokotem pokładli. Potem wywalili drzwi wchodowe, wpadli do pokojów i do kuchni. Wszyscy byli uzbrojeni w strzelby, pałasze lub drągi, po miastowemu

ubrani i mówili po polsku, a większa część była zamaskowana. Trzech udało się do garderóbki, i jeden z nich blondyn ze szablą u boku, mieniący się powstańcem, podał rękę p. Ujejskiej, i przemówił do niej, by się nie bała, tylko pokazała, gdzie są pieniądze, gdyż inaczej ją związa. W tym czasie pootwierali już inni komody i zabierali rzeczy i kosztowności, rozbili kasę, i zabierali z niej dukaty, półimperyały i inne pieniądze. Zrabowali rzeczy i pieniądze wartości ogółem złr. 41.329, i potem zaraz odeszli. Jeszcze w czasie napadu udało się stróżowi z kuchni wymknąć, i wtedy pobiegł do rzadcy dóbr i innych ludzi, lecz nim ci do dworu nadbiegli, zbrojcy już się wynieśli, zostawiając maskę, sznurki itd. Dochodzenia sądowe stwierdziły, że sprawcy przyjechali trzema dwukonnymi wózkami. Na miejscu gdzie konie z wózkami stały, znaleziono 3 guziki, zaś niedaleko na gościńcu, gdzie widocznie wózek wywrócił, kawałek sztycy, lusznice, 3 podkowy. Dłuto a trochę dalej pochwę skórzaną od szabli; w 4 dni po rabunku znaleziono w Rosyi nie daleko za granicą w rzece Smotrycz słynnego złodzieja i zbiega wojskowego Hilarka Górskiego uduszonego, a później do rzeki rzuczonego, na którego palcach znaleziono 2 pierścionki, które poznała p. Ujejska jako jej zrabowane.

O tę zbrodnię rabunku są prawnie poszlakowani: Józef Neczyporowicz, urodzony 1829 w Przemyslu, szwec, już r. 1852 w sądzie Lwowskim za kradzież na 6 miesięcy ciężkiego więzienia skazany, 1853 r. wzięto go do wojska, gdzie został skazany 1858 r. raz na 60 kijów i 10 miesięcy ostrego aresztu, a drugi raz 1862 r. na 75 kijów i rok ciężkiego więzienia za kradzież. W roku 1863 dostał się z powodu podejrzenia o kradzież do więzienia tutejszego sądu, z kąd jednak po 8 miesiącach puszczonego został.

W czasie rabunku w Denysowie mieszkał Neczyporowicz ze swoją kochanką Anną Szepczyńską w Tyśmienicy, wyjeżdżał 8. paźdz. własnym wózkiem bez furmana, a wrócił dopiero 11. paźdz. w nocy do domu, następnego dnia zaś leżał w łóżku, i wtedy odwiedzała go jaćyś żydzi nieznanymi, a gdy się oddalili, zaraz drugiego dnia rano odwiózł Neczyporowicz z Szepczyńską rzeczy do Stanisławowa, a powróciwszy po południu do Tyśmienicy, jeszcze tegoż wieczora całkiem zamtał wyjechał, i to nie do Brodów, jak przed sąsiedztwem twierdził, lecz do Drohobyczy, gdzie z kochanką i małym chłopakiem 15. paźdz. 1866 przybył, i do brata swego Edwarda się sprowadził, a konie swoje umieścił w stajence, którą później wyłącznie pod zamknięciem swoim lub Szepczyńskiej trzymał. W Drohobyczy ciągle chciał kupować realności. Właśnie w tym czasie polecił przydyum Namiestnictwa powtórnie urzędom bacznosc na indywidua podejrzone, a między tymi i na Neczyporowicza, w skutek czego urząd powiatowy zrobił dnia 3. listopada 1866 bezskuteczną rewizyę u Józefa Neczyporowicza, poczem tenże pod pozorem, że pojedzie do Lwowa, miał wyjechać i zaprzęgał w stajni prędko konie do wyjazdu. W tem przyniósł woźny wezwanie, aby się Neczyporowicz natychmiast stawił w urzędzie powiatowym. Neczyporowicz obiecał, że zaraz przyjdzie, lecz nie dotrzymał słowa i znikł z Drohobyczy, dla czego zarządził urząd powiatowy natychmiast seiganie, i rzeczywiście rewizor policyi w Stryju jeszcze tej nocy w Zabłotowcach w karczmie złapał go i do Stryja odstawił. Równocześnie przedsięwziął urząd powiatowy powtórna rewizyę w stajni Neczyporowicza, i znaleziono pod gnojem 370 złr. w banknotach, dużo dukatów, półimperyałów, kosztowności, połamanego złota, zaś od Anny Szepczyńskiej odebrano także kosztowności i zaraz ją przyaresztowano. Tłumaczenie Neczyporowicza i jego kochanki względem tych rzeczy okazało się nieprawdziwym. Dalej udowodnione jest, że swojej świekrze dał 10 dukatów, że w Samborze mieniał 100 dukatów, że wszędzie występował jako człowiek bogaty, chociaż zaledwie jeszcze przed rokimi tylko z pracy ręk jako szwec w Przemyslu na przedmieściu na chleb zarabiał. Dalej okazało się kłamstwem jego twierdzenie, że przy budowie kolei dostawał szutru, jako też i handlu kołniami w Rosyi znaczne sumy zarobił. Gdy sprowadzono później do sądu wózek węgierski, z którym Neczyporowicz w Zabłotowcach przytrzymanym został, pokazało się z wszelką pewnością, że lusznia i sztyca, po rabunku poblisko Denysowa znalezione, pochodzą od tego wózka, chociaż się Neczyporowicz tego uparczywie wypiera, i nawet twierdzi, że nie wie gdzie Denysów leży. Nie można naostatek pominąć, że Neczyporowicz z ludźmi najgorszej konduity w ścisłych i tajemniczych stosunkach zostawał, jak z rabusiem Sucher Ehrenwaldem i jego całą rodziną, tudzież z sławnym rabusiem Mortkiem Żurawner.

Jako sprawca tego rabunku w Denysowie obwiniony jest też Mechel Foerster, przemysłnik tytoniu z Burdiakowice, 21 l., już za kradzież śledzony. Zaraz po popełnionym rabunku w Denysowie powstała w Skale i okolicy ogólna pogłaska, że Mechel Foerster z bratem Szmilem, tudzież ze Szmilem Foersterem ze Zbryża, Josiem i Herszem Edelmanami, Hilarkiem Górskim i innymi rabunek ten popełnili. Rzeczywiście dowiedzionem jest, że właśnie po dokonaniu rabunku większa część sprawców drogą ku Burdiakowcom, gdzie Mechel Foerster mieszka, wracała, i że obydwaj bracia Foersterowie z zbiegłymi za granicę braćmi Edelmanami w stosunkach zostawali. Nareszcie stwierdzone jest, że 3 podkowy po rabunku znalezione, zupełnie się przydały do kopyt konia Szmila Foerstera. Mechel Foerster wszystkiemu zaprzecza, Hryńko Jurko, włościanin, znalazł przypadkiem w słomie wózka tego 2 dukaty, które Mechel Foerster jednak już parę miesięcy jak twierdził posiada, co jednak jest bardzo do wiary niepodobnem. Dalej udowodnione jest, że obydwaj Foersterowie dawali w jesieni 1866 pistolety, rewolwer i dubeltówkę kowalowi Grafowi do naprawy, i Mechel Foerster później w areszcie obiecywał dać mu 10 złr., aby tylko przed sądem tej okoliczności nie wyjawiał. Nareszcie brat jego Szmil

Foerster przyznał w areszcie w Tarnopolu przed pewnym żydkiem, że on wspólnie z bratem Mechlem i z Neczyporowiczem i innymi rabunek ten popełnił. Prawie te same prawne poszlaki są zatem i przeciw Szmilowi Foersterowi, i jeszcze i to, że Szmil Foerster zaraz po rabunku pozbył ten wózek, i że według podania świadka podczas rabunku nie był w domu. Tłumaczenie zaś Szmila Foerstera, że broń, którą dawał do naprawy, należała do kozaków rosyjskich, nie ma żadnej podstawy. (e. d. n.)

(Złapano złodzieja.) Temi dniami przyszedł do pewnej karczmy przed Janowską rogatką młody, bardzo wykwintnie ubrany człowiek, strzelał tam dla igraszki z rewolweru i żądał, żeby szynkarka poszła do piwnicy po piwo dla niego, ona jednak uważając, że się chce jej pozbyć, postarała się że go aresztowano. W policyi powiedział, iż się nazywa Stanisław P. i bardzo oburzał się tem, że go zatrzymano. Policya jednak zrewidowała jego rzeczy, i znalazła w całkiem nowym kuferku liczny zbiór bardzo praktycznych narzędzi do otwierania zamków i wyłamywania drzwi, farbowania włosów i włosów i t. d. W skutek tego kazano tego człowieka odfotografować i rozesłano fotografie po kraju, i rzeczywiście pokazało się, że to bardzo niebezpieczny złodziej Stanisław Mieczysław Miłski, który niedawno umknął z więzienia sądu obwodowego w Złoczowie, jak to w Nrze. 98. Gazety Lwowskiej doniesiono.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 8. maja. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 zł 6 złr . 50 c. do 6 złr . 75 c., żyto 160 zł 4 złr . 30 c. do 4 złr . 50 c., jęczmień 140 zł 4 złr . 30 c. do 4 złr . 40 c., owies 100 zł 2 złr . 80 c. do 3 złr . — c., kukurudza 170 zł 4 złr . 20 c. do 4 złr . 25 c., hreczka 140 zł 4 złr . 30 c. do 4 złr . 40 c., konieczyna 180 zł 32 złr . — c. do 36 złr ., rzepak 150 zł 9 złr . do 9 złr . 25 c., linianka 150 zł — złr . — c. do — złr . — c., groch 180 zł 4 złr . — c. do 4 złr . 50 c.; łój 100 zł 31 złr . — c. do 31 złr . 50 c., potaż drzewny 100 zł 13 złr . — c. do 14 złr . 50 c., chmiel 100 zł — do — złr .; spirytus wiadro 11 złr . — c. do 11 złr . 25 c.

Lwów, 10. maja. (Ceny mięsa wołowego) Z tutejszych przemysłowców profesyi rzeźniczej następujący podali na bieżący miesiąc najniższe ceny 1 zł mięsa wołowego: a) dla ludności chrześcijańskiej: Daniel Beitscher (l. 734 $\frac{1}{4}$) 19 do 30 c., Izak Laib Weitz (l. 345 m.) 21 do 28 c., Daszkiewicz Ksawery (l. 31 m.) od 19 do 28 c., Marya Jakubiezka (l. 575 $\frac{3}{4}$) od 19 do 30 c., Wolf Hass (l. 450 $\frac{1}{4}$) od 20 do 28 c., Berysz Schrenzel (l. 18 m.) od 20 do 29 c., Beresz Szrenzel (l. 31 m.) od 20 do 29 c., Adolf Bąkowski (l. 449 $\frac{1}{4}$) od 20 do 28 c., Mojżesz Pordes (l. 124 $\frac{1}{4}$) od 19 do 28 c., Selig Pordes (l. 393 $\frac{1}{4}$) od 19 do 30 c., Józefa Kruczyńska (l. 210 $\frac{3}{4}$) od 18 do 26 c., Fabian Hendel (l. 112 m.) od 18 do 30 c., Mojżesz Szrenzel (l. 202 m.) od 18 do 30 c. b) dla ludności izraelskiej: wszystkie gatunki mięsa po tej samej cenie: Selig Pordes (l. 114 $\frac{3}{4}$) 25 c., Fiszal Stark (l. 207 m.)

25 c., Markus Wischek (l. 243 m.) 24 c., Karol Mokrzycki (l. 216 m.) 25 c., Samuel Schrenzel (l. 380 $\frac{3}{4}$) 22 c., Maciej Łepicki (l. 135 $\frac{3}{4}$) 23 c., Abraham Mass (l. 114 $\frac{3}{4}$) 23 c., Simche Krach (l. 201 m.) 24 c., Berek Schrenzel (l. 224 $\frac{3}{4}$) 24 c., Sara Tetteles (l. 368 $\frac{3}{4}$) 24 c., Izaak Leib Weitz (l. 433 $\frac{3}{4}$) 24 c.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejsce targu:				
	Boreczów	Jezierny	Kudryńce	Mielnica	Skala
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
waluta austriacka					
Mec pszenicy	2 25	3 60	3 . . .	3 . . .	3 . . .
" żyta	2 . . .	3 40	2 . . .	2 . . .	2 . . .
" jęczmienia	2 . . .	3 . . .	2 . . .	2 . . .	2 20
" owsa	1 50	2 40	1 50	1 50	2 . . .
" hreczki	2 . . .	3 50	2 . . .	1 70	2 10
" kukurudzy	1 60	2 80	1 60	1 50	2 15
" ziemniaków	1 . . .	60 . . .	1 . . .	60 . . .	80 . . .
Grochu	1 60	3 50	2 . . .	2 . . .	2 . . .
Cetnar siana	2 50	1 50	2 50	2 . . .	2 . . .
Sąg drzewa twardego	6 50	9 . . .	10 . . .	9 . . .	6 20
" miękkiego	7 . . .	7 . . .	7 . . .	7 50	7 . . .
Funt mięsa wołowego	12 . . .	13 . . .	12 . . .	12 . . .	12 . . .
Miara wina	90 . . .	90 . . .	70 . . .	70 . . .	70 . . .
" piwa	24 . . .	24 . . .	24 . . .	24 . . .	24 . . .
Wyrobnik z wiktem	12 . . .	20 . . .	12 . . .	15 . . .	12 . . .
" bez wiktu	25 . . .	30 . . .	20 . . .	25 . . .	20 . . .

Ostatnia poczta.

Peszta, 8. maja. Na dzisiejszym posiedzeniu izby niższej ogłoszono rezultat wyboru do komisji fumańskiej. Wybrani zostali: Deak, Michał Horvath i Ferdynand Ehler. — Vukovits wyraził ubolewanie, że komisya pierwotnie wybrana nie rozpoczęła swojej czynności i życzenie, aby terazniejsza razno przystąpiła do dzieła. Prezydent ministrów usprawiedliwił pierwszą komisję i upewnił, że terazniejsza będzie mogła bezzwłocznie wzięść się do pracy. W sprawie adresu większość uchwaliła wybrać komitet z 9 członków do wypracowania tegoż. Iranyi interpelował prezydenta ministrów, czy gwardya węgierska została utworzona w duchu rozporządzenia królewskiego, według którego tylko szlachta może być przyjmowaną i czy przestrzegano dawnego prawa komitatów względem proponowania kandydatów do gwardyi.

Berlin, 8. maja. Depesza „Timesa“ z Madrytu zapewnia, że jeżeli kortezy uchwalą zaprowadzenie monarchii, Serrano będzie proponowany na reagenta a Prim na prezydenta i ministra wojny aż do wyboru króla.

Madryt, 8. maja. Na dzisiejszym posiedzeniu kortezów przyjęto kilka artykułów projektu konstytucyi, mianowicie 23 do 26 i 27.

Lizbona, 8. maja. Izba panów w odpowiedzi na mowę tronową oświadcza, że zażalenia swoje co do kwestyi finansowych zformułuje w osobnym wniosku.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. maja. Hotel George: PP. Hr. Drohojewski Wład, z Turki. — Hr. Kwilecka Helena, z Rosyi. — Hr. Romer W., z Ocicka. —

Głogowski A., z Bojanic. — Mrozowicki M., z Ditkowic. — Rakowski A., z Polski. — Rutkowski T., z Rosyi. Hotel europejski: Osmólski W., z Gór. — Wasylewski W., z Polanki. Hotel Langa: Paumgarten M., c. k. kap., z Rzeszowa. — Scharnagl J., c. k. podp., z Brzeżan. — Holie K., z Morawy. Hotel angielski: Czajkowski J., z Sarnik. — Czajkowski H., z Bóbrki. — Falkowski W., z Wytryłowa. — Midowicz A., z Będziszyna. — Obertyński K., z Udnowa. — Witz L., adw., z Sambora. Hotel krakowski: Papara J., z Dolnicza. — Tęczarowski W., z Wypysk. Hotel pod białym koniem: Piatkiewicz K., z Turkocina. Dnia 9. maja.

Hotel George: PP. Hołowińska Teresa, z Rosyi. — Hr. Komarnicki B., z Sasowa. — Petrowicz F., z Wołoszkowa. — Szczyniowski A., z Rosyi. — Łodyński J., z Milatyna. — Leszczyński O., z Przemysła.

Hotel europejski: Abrahamowicz J., z Trójcy. — Krajewski Ig., z Czech. — Kozicki H., z Czeremchowa. — Trzeciak K., z Dabrówki.

Hotel Langa: Massny J., c. k. kap. i Gabriel K., c. k. poruczn., z Stanisławowa. — Küttler Gw., i Rohm Eug., c. k. podporuczn., z Pesztu. — Rugleu F., c. k. podpor., z Czerniowiec. — Don Valmagini, z Wiednia. — Zarzycki T., z Chotyłuba.

Hotel angielski: Hanał-Rebenburg, c. k. kapitan, z Wiednia. — Rosenberg J., adw., z Stanisławowa. — Bielkowski F., z Polski. — Cukier R., z Chorosina. — Lippman Alfons, z Dobranowic. — Kurman L., c. r., urzędnik, z Tomaszowa. — Swartschawski M., z Podola.

Hotel podolski: Rzepecki L., c. k. podporuczn., z Pragi. Hotel pod białym koniem: Kniaziolucki Winc, notar., z Rohatyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. maja.

PP.: Eberhardt J., c. r. konsul, do Brodów. — Bobczyński K., do Niewistki. — Dunin Jul. i Gross Fr., do Krakowa. — Lityński E., do Litwinowa. — Soroczyński Rom., do Chorosowa. — Tretter H., do Krakowa. — Torosiewicz M., do Sasowa.

Dnia 9. maja.

PP.: Rodakowski M., c. k. pułk., do Gródka. — Nöser F., c. k. major, do Drohowyża. — Hr. Drohojewski Wład, do Turki. — Hr. Komorowski F., do Łuceye. — Hr. della Scala J., do Juśkowic. — Augustynowicz S., do Szeptyc. — Babecki K., do Błazowa. — Czajkowski J., do Jarosławia. — Dylewski M., Dr., do Rolowa. — Głogowski A., do Bojanic. — Jabloński J., do Rawy ruskiej. — Jelowicki Ad., do Rosyi. — Younga A., do Michiszta starego. — Obertyński H., do Cielęża. — Obertyński K., do Udnowa. — Osmólski B., do Gór. — Papara B., do Batiatycz. — Podlewski J., z Belgii. — Rakowski A., do Polski. — Snażewski A., do Kobylan. — Skrzyszewski M., do Belzca. — Węglowski A., do Zaleszczyk. — Wierzechowski D., do Pleśnian. — Scharngel J., c. k. podpor., do Brzeżan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 9. maja 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.31	+16 0	61	Pd. mi.	3
2. god. po poł.	324.26	+21 8	42	" sil.	4
10. god. wiecz.	324.28	+15 3	94	— b. el.	1

T E A T E R.

Dziś (przedst. pol.) „Lwy i lwice“, komedia w 3 aktach, pierwszy występ p. Józefiny Czapskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaży	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placę	żądają
Złote austriackie				
Dnia 8. maja.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	216 75	217 75
kol. lw.-czern.	—	—	185 —	185 75
" banku hip. galic.	—	—	83 —	84 50
" pap. czern. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Kolej Lw.- Cz.- Jassy	—	—	—	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	90 75	91 25
T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	78 25	78 75
Banku hip. gal.	—	—	90 50	91 —
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	91 50	92 50
Oblig. ind. gal.	—	—	72 30	72 80
" W. Ks. Krak.	—	—	—	—
" Księst. Bukowiny	—	—	—	—
Poz. gal. r. 1866 po 7%	—	—	100 50	101 75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—
" " " " " " " "	—	—	—	—
" " " " " " " "	—	—	—	—
" " " " " " " "	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	5 76	5 84
" cesarski	—	—	5 80	5 87
Napoleonor	—	—	9 80	9 90
Pół imperyał rosyjski	—	—	9 90	10 4
Rubel srebrny rosyjski	—	—	1 87	1 92
" papierowy	—	—	1 58 $\frac{3}{4}$	1 59 $\frac{1}{2}$
Bank pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	1 81	1 82 $\frac{1}{4}$
Srebro	—	—	121 —	122 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. maja 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.) A. Państwa. pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% 69.50 69.60 od kwietnia do października po 5% — —

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% — — — — —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% — — — — —

Metaliki po 4 $\frac{1}{2}$ % 55.— 55.50
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy 231.— 233.—
" " " " 1839 piąta część losów 231.— 232.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4% 91.50 92.—
" " " " 1860 po 500 zł. 5% 100.20 100.40
" " " " 1860 po 100 zł. 5% 103.— 103.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. 123.50 123.75
Renty Como po 24 lir. austr. 23.50 24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.
Czech 92.25 92.50
Bukowiny 72.25 73.—
Galicyi 72.50 72.80
Niższej Austrii 95.— 95.50
Siedmiogrodu 75.25 75.75
Węgier 82.50 82.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% 100.50 101.—

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30% 334.— 334.50
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. 283 80 284.—
Niz.-aust. tow. eskomtl. po 500 zł. 832.— 836.—
Banku narodowego 735.— 737.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. 565.— 567.—
Galic. banku hyp. po 200 zł. wpłata 40% — — —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. 190.— 190.50
Póln. kolej po 1000 zł. w. a. 2390 2395
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. 216.75 217.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.) 185.— 185.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 332.50 333.—
Połud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. 235.20 235.40

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze 108.— 108.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% 78.— 79.—
Gal. banku hyp. po 6% 91.25 91.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5% 95.30 95.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5 $\frac{1}{2}$ % 92.— 92.50
" " " " " (renta) po 6% — — —

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. póln. po 100 zł. m. k. 95.— 95.50
" " " " " w. a. 91.— 91.50

Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (za 100 zł.)
(w srebrze) po 5% za 100 zł. 99.75 100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 165.50 166.50
Clarego po 40 zł. m. k. 37.50 38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. 97.— 97.50
Keglericha po 20 zł. m. k. 16.25 16.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. 37.50 38.50
Palfiego po 40 zł. m. k. 34.— 34.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa 15.— 15.50
Salma po 40 zł. m. k. 42.50 43.—
St. Genois " 40 " " " 33.75 34.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. 28.— 28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. 130.— 140.—
" " " " " 50 zł. w. a. 57.— 58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. 24.50 25.—
Windischgratza " 20 " " " 22.50 23.—

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol. — — —
Augsburg za 100 zł. w p. n. 102.30 102.55
Berlin za 100 tal. — — —
Frankfurt 100 zł. w p. n. 102.45 102.65
Hamburg za 100 M. B. 90.60 90.80
Londyn za 10 ft. szt. 123.15 123.25
Paryż za 100 fr. 49.— 49.05

Kurs złota.

Dukaty ces. men. 5.84 5.86
" pełn. wagi 5.83 5.85
Korona — — —
20frankówka 9.83 $\frac{1}{2}$ 9.84 $\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał — — —
Talar związkowy — — —
Srebro 121.— 121.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. maja.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	70
" " " z procentami z maja i listopada	61	70
" " " w srebrze	69	50
Losy z 1860. roku	100	—
Akcyje banku wiedeńskiego	749	—
" " " kredytowego	283	50
Londyn 10 funtów szterlingów	124	15
Srebro	121	75
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	88 $\frac{1}{2}$

(1017) **E d y k t.** (3)

L. 3621. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 27. grudnia 1867 do l. 64993 odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Krzywenkie, Wasylków i Oparszczyzna w obwodzie Czortkowskim położonych, p. Stanisława Paygerta własnych, na rzecz p. Dra. Adama Morawskiego prawonabywcy p. Celiny Paygert uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie dozwolona, wyznaczając termin do tej sprzedaży na dzień 15. lipca 1869 o godzinie 10tej przed południem, w którym to terminie przymusowa powyższa sprzedaż pod następującymi warunkami przez austriacki bank narodowy pod dn. 16. stycznia 1868 do l. 615 wniesionemi, odbędzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tych dóbr w sumie 197.487 zł. 82 $\frac{1}{2}$ kr. wal. austr. W tym drugim terminie dobra niżej ceny wywołania sprzedane nie będą.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcji.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny wywołania w okrągłej sumie 19.700 zł. w. a. bądź w gotowiznie lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austriackiego banku narodowego, albowież w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu w Gazecie lwowskiej umieszczonego, do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

Austriacki bank narodowy od składania wadium jest uwolniony. — Wadium w gotowiznie złożone, nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacji zwróconem będzie.

Gdyby te dobra w drugim terminie nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ustanowienia ułatwiających warunków, wyznacza się termin sądowy na dzień 15go lipca 1869 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzycieli hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący, uwazani będą.

Stronom chęć kupienia mającym, dozwala się wyciąg tabularny, akt oszacowania i wyciąg tabularny i inwentarz ekonomiczny, dotyczący dóbr sprzedanych w rejestraturze tutejszej przejrzeć.

O tej licytacji, którą równocześnie się edyktały w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej w miejscach sądów kollegialnych sądowi wyższemu krajowemu lwowskiemu podległym, sądu powiatowego w Husiatynie, w miejscu dóbr Krzywenkie, Wasylków i Oparszczyzna i przy tutejszym sądzie obwodowym ogłasza, wiadomiamy się strony spór toczące, tudzież wierzycieli hipotecznych, jako to: prokuratorę skarbu w zastępstwie szpitalu w Sidorowie, funduszu taksowego i funduszu podatkowego, Jan Wierchratski, przez jego opiekuna, Jędrzeja Tomaszewskiego, Towarzystwo kredytowe, bank uprzywilejowany narodowy w Wiedniu, Elias Rosenstock, Benjamin Dankner, Chaim Chanine Rosenbaum, Amalia Kohn, Schoel Kohn, Moses Kohn, Karolina Padlewska, Berisch Hoffmann, Efroim Stern, Izrael Abraham Horn, Adam Morawski, Emilia Wybranowska, Stanisław Nikorowicz, Mieczysław Paygert, Jan Patraszewski, Walenty Patraszewski, Phoebus Menkes, Badian Hill, Feibisch Pohorylles, Basia Pohorylles, Schaja Pohorylles, Saul Bernstein, Józef Kohn, Józef Zieliński, Feige Winkler, Antoni Paygert, Julia Paygert, Juliusz Rosenberg, Aron Faker, Celina Paygert, Feige Rosenzweig, Adam Prześlewicz, Jan Dutkiewicz, Salomon Goldstein, Markus Friedmann, Moses Fraenkel, Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Krakowie, i Sabina Wierchratska, wszyscy do własnych rąk, zaś Emilia Strzelbicka, Karolina Zerebecka, Wiktor Wierchratski, Rifke Silberbusch, Alter Brod i Salomon Menkes, Wincenty Michalewicz, Naftali Plattner, Moses Abraham Kohn, Adalbert Zajackowski, Samuel Freund, Chaim Druker, Sara Roder, Feige Feuerstein, Sara Malka Stern, Dawid Rosenberg, Anna Sędzionir, Beile Jäger i Jan Bonatowski, wszyscy ci z miejsca pobytu niewiadomi, nareszcie wszyscy ci wierzyciele, którzyby dopiero po 5. wrześniu 1867 do tabuli weszli, lub którzyby uchwała albo wezwanie, albo nie dość wezwaniem wręczoną być mogła, przez edykta i kuratora p. rzecznika Dra. Blumenfelda z substytucją p. rzecznika Dra. Weissteina zawiadamia.

Tarnopol, dnia 5. kwietnia 1869.

(1034) **Sicitations - Ankündigung.** (3)

Nro. 6167. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Tarnopol wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Wiederverpachtung des Bezuges der Fleisch- und Weinverzehrssteuer im Pachtbezirke Husiatyn, bestehend aus der Stadt Husiatyn und 27 zugetheilten Ortschaften auf die unbedingte Zeitdauer vom 1. Mai 1869 bis letzten December 1871 auf Gefahr und Kosten des kontraktbrüchigen Pächters Josef Brilland eine neue Sicitation bei der k. k. Finanz-

Bezirks-Direktion in Tarnopol am 13. Mai 1869 um 10 Uhr Vormittag abgehalten werden wird.

Als Ausrufspreis wird der bisherige Pachtzins jährlicher 3357 fl. festgesetzt, es werden jedoch auch Anbote unter diesem Ausrufspreise angenommen werden. Schriftliche Offerten mit dem 10% Badium belegt, können bis 13. Mai 1869 9 Uhr Vormittag bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion eingebracht werden.

Die vom 1. Mai 1869 bis zum Antritte der Pachtung, von dem Aerer in eigener Regie eingehobenen Verzehrungssteuer-Gebühren, werden dem eintretenden Pächter nach Abzug der, mit der Regieführung verbundenen Auslagen übergeben werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion.
Tarnopol, den 1. Mai 1869.

(1042) **E d i c t.** (3)

Nro. 5514. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Aron Rechen und Elische Klang, oder deren ebenfalls unbekanntem Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Kasimir Czerwiec wegen Erctabulirung und Böschung der auf der Realität sub Nr. 397 $\frac{1}{2}$, ut Dom. 31, pag. 104 n. 4 on. haftenden Summe von 960 flpol. sammt Superlasten am 1. Februar 1864 Z. 5514 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 10. Mai 1869 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Aron Rechen und Elische Klang und deren Erben unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Rechen mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Diamand als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, den 20. Februar 1869.

(1045) **Kundmachung** (3)

Nr. 18980. Zur Sicherstellung der Conservationsbauten auf der Biela - Stryj - Sniatynier Reichsstraße in der Rymanower und Sanoker Wegmeisterchaft für die Jahre 1869 und 1870 wird die nochmalige Offertverhandlung auf den 14. Mai l. J. ausgeschrieben.

Der Fixatpreis der für das Jahr 1869 erforderlichen Bauten beträgt 2558 fl. 34 kr. öst. W.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 5% tigen Badium, welches seinerzeit zur 10% tigen Caution des Erstandspreises zu ergänzen sein wird, belegten Offerten entweder für beide Unternehmungsjahre oder für das Jahr 1869 allein bis 12 Uhr Mittags des genannten Tages bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Sanok zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen Baubedingnisse mit der Baubeschreibung und der summarische Kostenüberschlag können in den gewöhnlichen Amtsstunden bei der genannten k. k. Bezirkshauptmannschaft eingesehen werden.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 28. April 1869.

Obwieszczenie.

L. 18980. Dla zabezpieczenia budowli konserwacyjnych na gościńcu rządowym Biela-Stryj-Sniatynskim w sekeyach Rymanów i Sanok na lata 1869 i 1870 rozpisuje się niniejszem licytację powtórna zapomocą ofert na dzień 14. maja b. r.

Cena fiskalna budowel na rok 1869 wypadających wynosi 2558 zł. 34 kr. w. a.

Kto chce objąć to przedsięwzięcie na oba lata lub tylko na roku 1869 powinien ofertę opatrzoną w 5procentowe wadium, które w swoim czasie do kaucyi 10proc. od oświadczonej sumy uzupełnione być ma, przedłożyć najdalej do wyz wspomnianego dnia do godziny 12. w południe c. k. starostwu powiatowemu w Sanoku.

Inne tak ogólne, jakoteż osobne warunki z opisem robót rzeczonych można przegladnąć w wspomnionem starostwie.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 28. kwietnia 1869.

(1036) **Kundmachung.** (3)

Nr. 19067. Aus der Hersch Barach'schen Stiftung ist ein Stipendium jährlicher 126 fl. öst. W. an einen armen jüdischen Studenten zu verleihen.

Unter den Bewerbern haben jene, welche mit dem Stifter verwandt oder aus Galizien gebürtig sind, den Vorzug.

Die Bewerber um dieses Stipendium haben nebst dem Geburtscheine und dem Dürftigkeitszeugnisse, auch die Studienzeugnisse der beiden letzten Semester beizubringen, und wenn sie die Betheilung aus dem Titel der Verwandtschaft mit dem Stifter anzusprechen, dieselbe in aufsteigender Linie bis zu dem Stifter Hersch Barach respect. dem Vater desselben Chaim Barrach mittelst eines mit dem Originalgeburtscheine belegten Stammbaumes nachzuweisen.

Die sonach belegten Gesuche, welche übrigens nur dann der gesetzlichen Stempelpflicht nicht unterliegen, wenn sie mit einem legalen Armuthszeugnisse instruiert sind, sind bis 13. Mai 1869 bei der k. k. öst. Statthalterei in Wien zu überreichen.

Wien, den 14. April 1869

(1014) **Kundmachung.** (3)

Nro. 4441. Die wöchentlich dreimalige Botenfahrrpost zwischen Krynica und Neu-Sandez wird vom 15. Mai 1869 angefangen bis zum Eintritte der Sommerferien täglich verkehren, und von Krynica um 1 Uhr Nachmittags abgehen, in Neu-Sandez um 5 Uhr Nachmittags eintreffen, von Neu-Sandez um 8 Uhr Früh, nach dem Eintreffen der Abendpost aus Bochnia zurückkehren und in Krynica um 12 Uhr 15 Minuten Mittag ankommen.

k. k. galiz. Post-Direktion.
Lemberg, am 28. April 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 4441. Jazda posłańcza tygodniowo trzyzowa między Krynica a Nowym Sączem będzie począwszy od 15. maja 1869 aż do zaprowadzenia letniej poczty wozowej codziennie kursować, a mianowicie z Krynicy o godz. 1. po południu wychodzić, w Nowym Sączu o godz. 5. po południu stawać, z Nowego Sącza o godz. 8. zrana, po nadejściu poczty wieczornej z Bochni powracać, a do Krynicy o godz. 12. min. 15 w południe nadechodzić.

Z c. k. Dyrekeyi poczt.
Lwów, dnia 28. kwietnia 1869.

(1020) **E d i c t.** (3)

Nro. 319. Vom Brodoyer k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß zur Herinbringung der mit der Zahlungsaufgabe des bestanden Brodoyer Merkantils und Wechselgerichtes vom 5. Juli 1867 Z. 1394 durch Lea Fliegelmann gegen Gabriel und Ester Zimand erstiegten, und mittelst Geston dto. Brody 22ten Juli 1868 an Maier Pelichower übergegangenem Summe von 200 S. R. sammt den von dieser Summe seit 24. April 1847 entfallenden 6% Zinsen, und die im Betrage von 2 fl. 20 kr. S. R. oder 2 fl. 43 kr. öst. W. zuerkannten Gerichtskosten die executive öffentliche Feilbietung der dieser Forderungsumme pr. 200 S. R. i. R. W. zur Hypothek dienenden, im Lastenstande der dem Johann Sokołowski gehörigen, in Brody sub Nr. 1211 gelegenen Realität zu Gunsten des Gabriel Zimand, wie Tom. dom. nov. 2. folio 51 pos. 19 on. intabulirten Summe pr. 1300 S. R., wie auch des über dieser Summe zu Gunsten der Chaje Ester Zimand superintabulirten Betrages von 400 Dukaten hiemit bewilligt wird, und daß zur Vornahme dieser Licitation zwei Termine, und zwar auf den 27. Juli 1869 und 26. August 1869, jedesmal um 9 Uhr Früh hiergerichts im Bureau Nr. 2 angeordnet werden.

Der Grundbuchstand und Licitations-Bedingungen können hiergerichts eingesehen werden.
Brody, am 27. April 1869.

(1040) **E d y k t.** (3)

L. 298. C. k. sąd powiatowy w Ciężkowicach podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie sumy 1825 zł. 48 kr. w. a. z przynal. przez Jędrzeja Popardowskiego — Tomaszowi Popardowskiemu dłużnej zezwolona została licytacja publiczna gruntu pod Nr. 14 w Janeczowy położonego, z 47 morgów składającego się, pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w ilości 2090 zł. w. a.

2. Licytacja ta odbędzie się w trzech terminach, t. j. w dniach 14. czerwca, 19. Lipca i 23. sierpnia 1869 w Ciężkowicach, każda razą o godzinie 10. rano i ta realność w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej, a przynajmniej za tę cenę, w trzecim zaś terminie także niżej tej ceny za jakąkolwiek cenę będzie sprzedana.

3. Chęć kupienia mający ma przed licytacją jako zakład złożyć sumę 209 zł. w. a.

4. Chęć kupienia mającym wolno jest protokół opisania tej realności jakoteż akt oszacowania i warunki licytacji w całości w tutejszo-sądowej rejestraturze przejrzeć.

O tej licytacji zawiadamia się obie strony, i c. k. prokuratorę skarbową we Lwowie w imieniu wysokiego skarbu, i tych wszystkich wierzycieli, których pobyt jest niewiadomy, lub którym uchwała rozpisująca licytację z jakichbądź powodów doręczoną być nie może, wreszcie którzy po egzekucyjnem opisaniu tej realności prawa zastawu na tej realności uzyskali, przez kuratora w osobie Józefa Matusika z zastępstwem Jędrzeja Stawiarskiego dla nich ustanowionego i przez edykta.

Cięzkowice, dnia 25. marca 1869.

(1052)

Kundmachung.

(2)

Nr. 20374. In dem Allerhöchst genehmigten Finanzgeſetze für das Jahr 1869 ist der Betrag von fünfzehntausend Gulden öst. Währ. bewilligt worden, welcher seiner Bestimmung zu Folge:

a) zur Ertheilung von Stipendien an mittellose aber hoffnungsvolle Künstler, welche entweder bereits mit einem größeren selbstständigen Werke vor die Öffentlichkeit getreten sind, oder Leistungen von tieferem künstlerischen Gehalte aufzuweisen in der Lage sind;

b) zur Ertheilung von Pensionen, d. i. Unterstützungsbeiträgen für Künstler, welche bereits Erpriestliches und Verdienstliches geleistet haben, und welche durch die erwähnte Beihilfe die Möglichkeit gewährt werden soll auf der mit Glück betretenen Bahn fortzuschreiten; endlich

c) zu Aufträgen auf dem Gebiete der bildenden Kunst, und zwar an solche Künstler, welche bereits das Maß künstlerischer Selbstständigkeit erreicht haben, verwendet werden soll.

Indem das Ministerium für Cultus und Unterricht, welchem die Durchführung dieser Widmungen anheimgestellt ist, sich vorbehält, rücksichtlich der Zuwendung von Pensionen im eigenen Wirkungsbereiche vorzugehen, ohne jedoch deshalb die hiezu berechnete Competenz auszuschließen, bezüglich der, an bildende Künstler zu ertheilenden Aufträge jedoch zunächst die Befriedigung der in dieser Richtung sich geltend machenden Bedürfnisse des Staates zum Ausgangspunkte zu nehmen, und diesfalls das Erforderliche einzuleiten, werden zur Werbung um Stipendien alle Künstler aus dem Bereiche der bildenden Künste (Architectur, Sculptur und Malerei) der Dichtkunst und Musik aus allen im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern, welche auf die Zuwendung eines Stipendiums Anspruch zu machen glauben, aufgefordert, sich dießfalls längstens bis Mitte Juni d. J. bei dem betreffenden Landesstellen in Bewerbung zu setzen.

Die Gesuche haben zu enthalten:

1. Die Darlegung des Bildungsanges und der persönlichen Verhältnisse des Bewerbers.

2. Die Angabe der Art und Weise, in welcher von dem Stipendium zum Zwecke der weiteren Ausbildung Gebrauch gemacht werden soll.

3. Die Vorlagen der erwähnten Proben des Talentos und bereits erreichten Bildungsstufe.

Diese Stipendien werden vorläufig auf die Dauer eines Jahres verliehen, wobei bemerkt wird, daß für die Bestimmung der Höhe derselben die persönlichen Verhältnisse des Bewerbers und der durch die Verleihung zu erreichende Zweck maßgebend ist, daß es jedoch dem Bewerber freisteht, seine persönlichen Wünsche in dieser Richtung auszusprechen.

Vom k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht.

Obwieszezenie.

L. 20374. W najwyższej zatwierdzonej ustawie finansowej na rok 1869 przywołaną została kwota piętnastu tysięcy zł. w. a., która podług przeznaczenia swego użytą być ma:

a) do udzielania stypendyów ubogim ale pełnym nadziei artystom, którzy albo wystąpili już publicznie z większym samoistnym dziełem, albowież wykazać mogą utwory znakomitszej wartości artystycznej.

b) do udzielania pensji, to jest zapomogi artystom, którzy zasłużyli się już czemś pożytecznym, i którym wspomniona pomoc ma umożliwić dalszy postęp w szczęśliwym rozpoczętym zawodzie; nakoniec

c) na zamawianie dzieł w dziedzinie sztuki plastycznej, i to u takich artystów, którzy osiągnęli już stopień samodzielności artystycznej.

Ministerstwo wyznań i nauk, któremu poruczone zostało rozrzadzenie temi funduszami, zastrzega sobie co do udzielania pensji wolność działania we własnym zakresie, nie wykluczając jednak przeto uprawnionej do tego kompetencji; zaś co do poruczenia artystom prac w dziedzinie sztuki plastycznej będzie ono przedewszystkiem mieć na względzie zaspokojenie objawiających się w tym kierunku potrzeb państwa i wydawać potrzebne w tej mierze rozporządzenia. Natomiast do ubiegania się o stypendya, wzywa się wszystkich artystów w dziedzinie sztuk plastycznych (architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa). Jako też poezji i muzyki ze wszystkich w Radzie państwa zastąpionych królestw i krajów, którzy mogliby mieć prawo do uzyskania takiego stypendyum, ażeby podania swoje o te wniosli najdalej do połowy czerwca r. b. do przynależnych rządów krajowych.

Podania te mają zawierać:

1. Wykazanie trybu kształcenia się i osobistych stosunków kompetenta.

2. Podanie sposobu, w jaki ma być użyte stypendyum w celu dalszego kształcenia się; i

3. Dowody wspomnianych prób talentu i osiągniętego już stopnia wykształcenia.

Stypendya te będą tymczasowo nadawane na jeden rok, przyczem zwraca się jeszcze uwagę na to, że na oznaczenie wysokości tych stypendyów wpływać będą osobiste stosunki kompetenta i cel, jaki przez ich nadanie ma być osiągnięty, ale że oraz wolno także ubiegającemu się wyrazić w tym względzie swoje osobiste życzenie.

Z e. k. Ministerstwa wyznań i nauk.

Обвѣщеніе.

Ч. 20374. Въ высвѣщеніи затверженой оустановѣ финансовою на рокъ 1869 призволеною зѣстала квота: пятнадцатъ тысячъ золотыхъ ренскихъ в. а., котра подала призначенъа своего оупотребленію быти мае:

а) На оудѣленіе стипендіевъ оубогимъ, но много надежнимъ художникамъ (артистамъ), котрымъ або выстѣпавши оуже публично зъ болшимъ самоѣаннимъ оутворомъ, или могуть выказати са працями знакоми той вартости артистичной.

б) На оудѣленіе пенсій, т. е. запомогъ художникамъ, котри заслѣжали са оуже какими працями пожитечными, и котрымъ речена запомога мае оуможавити дальшій постѣпъ на обраной прасиво дорожѣ, наконецъ

в) На замовленъа дѣлъ зъ оубѣла штѣки пластичной, и то оу такихъ художниковъ, котри осагнали оуже степенъ артистичной самоѣальности.

Министерство богослѣженъа и наукъ, котромъ тѣи фнандшій оуданіи зѣстала до розпоряженъа, застерѣгае совѣ, що взгладомъ оудѣленъа пенсій тримати са вѣде власного крѣга дѣла, невыключачи однакожъ для того оуправненой въ той мѣрѣ компетенціи, якъ рѣбножъ, що взгладомъ замовленъа дѣлъ оу художниковъ пластичныхъ передъ всемъ мати вѣде на взгладѣ заспокоеніе представлючыхъ са въ томъ кьердикъ потребъ держави, а що до оубѣганъа са о стипендіи визнае всѣхъ художниковъ такъ въ заводѣ штѣки пластичныхъ (архитектуръ, скульптуръ и маларства [живо-пису]), якъ и поези и мѣзники изъ всѣхъ въ Радѣ державной репрезентованыхъ королѣствъ и краевъ, котри могуть са домогати оудѣленъа такои стипендіи, провы найдалше до половини Червца с. р. подали въ томъ взгладѣ прошенъа до принадлежнихъ правительствъ краевихъ.

Поданъа должніи заключати:

1. Выказаніе трибъ образованъа са и личныхъ стоснѣковъ компетента.

2. Рказаніе способа, въ який мае быти оупотреблена стипендіа къ дальшомъ образованію са художника, и

3. Доказы вспомянутыхъ пробъ, талантѣвъ и осагненои оуже степеніи образованъа.

Тѣи стипендіи вѣдѣтъ тимчасово оудѣланіи ино на оденъ рокъ, причемъ надѣнае са ще, що на означеніе ихъ высотности вливати вѣдѣтъ личніи стоснѣки компетента а заравомъ цѣль, котра наданъемъ ихъ мае быти осагненою, що однакожъ вѣльно естъ компетентови выказати въ томъ взгладѣ личныи свои желанъа.

Изъ ц. к. Министерства богослѣженъа и наукъ.

(1051)

Kundmachung.

(2)

Nr. 17295. Zur Sicherstellung der im heurigen Jahre auszuführenden Reconstruction der Strecke im 7., 8., 9. u. 10. 100tel des 2. Viertels und im 1., 3. u. 4. 100tel des 3. Viertels der 4. Meile der Bruchowice-Bursztyn-Podhorkier Straße im Rohatyners k. k. Baubezirke im berechneten Fiscalpreise von 5563 fl. 45 kr. öst. W. wird bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Rohatyn eine Offertentverhandlung abgehalten werden.

Der dießbezügliche summarische Kostenüberschlag sammt dem Einheitspreis-Verzeichnisse, der Baubeschreibung, dann die Baubedingnisse können bei der besagten k. k. Bezirkshauptmannschaft eingesehen werden.

Unternehmungslustige wollen ihre mit einem 5% Badium belegten und vorschristsmäßig verfaßten Offerten bis längstens 12 Uhr Mittags am 20. Mai 1869 bei dem Herrn k. k. Bezirkshauptmann in Rohatyn überreichen.

Auf nicht vorschristsmäßig verfaßte und nicht rechtzeitig einlangende Offerten wird keine Rücksicht genommen.

Vom k. k. Leiter der Statthalterei.
Lemberg, am 30. April 1869.

Obwieszezenie.

Nr. 17295. W celu zabezpieczenia w roku bieżącym wykonać się mającej rekonstrukcyi w 7., 8., 9. i 10. 100nej 2giej części i w 13. i 14. 100nej 3ciej części 4tej mili drogi rządowej Bruchowice-Bursztyn-Podhoreckiej w obwodzie budowniczym Rohatynskim, obrachowanej w cenie fiskalnej na 5563 złr. 45 kr. w. a. odbędzie się w c. k. starostwie powiatowem w Rohatynie licytacya zapomogą ofert.

Odnośzący się do tego kosztorys sumaryczny, spis cen pojedynczych, jako też opis budowy, niemniej ogólne i szczegółowe warunki administracyjne i techniczne można przeglądać w rzeczonym urzędzie starostwa powiatowego.

Osoby, które chcą objąć to przedsiębiorstwo, zechcą podać oferty, ułożone podług przepisu i opatrzone w 5% wadium najdalej do godziny 12tej w południe dnia 20go maja 1869 do pana c. k. starosty powiatowego w Rohatynie.

Oferty nieulożone podług przepisu lub nieopatrzone w swoim czasie nie będą uwzględnione.

C. k. szef Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1869.

(1050)

Edykt.

(2)

Nr. 1749. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Hiacynta Dobrowolskiego, p. Wicentego Dobrowolskiego, p. Wiktorę Dobrowolską, p. Joannę Dobrowolską, p. Tomasza Rokoszewskiego i p. Eleonorę Förster, a wrazie ich śmierci nieznanym ich z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobierców, że przeciw nim p. Dr. Edward Kellermann, p. Amalia Kellermann i p. Antoni Kellermann o ekstabulacyę sumy 22.000 złp. z przynależnościami intabulowanej w stanie biernym dóbr Kańczuga wedle dom. 107, p. 27 n. 47 on. i przyległości: dóbr Niziatycze wedle dom. 107, p. 36 n. 31 on., dóbr Siedleczka wedle dom. 107, p. 41 n. 30 on., dóbr Manasterz wedle dom. 107, p. 47 n. 30 on., dóbr Hadle wedle dom. 107, p. 53 n. 30 on., dóbr Tarnawka wedle dom. 107, p. 59 n. 30 i dóbr Rzeki wedle dom. 107, p. 67 n. 28 on. ze stanu biernego wymienionych tych dóbr Kańczugi z przyległościami, wraz z wszystkimi odnośnemi pozycjami i nadeżdzarami tabularnemi pod dniem 23go marca 1869 do L. 1749 wniosli pozew, i w załatwieniu tegoż pozwu został wyznaczony termin do ustnej rozprawy w tutejszym sądzie na dzień 30. czerwca 1869 o godzinie 10tej zrana.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wyżej wymienionych nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dr. Kostheima z dodaniem mu zastępcy w osobie p. adwokata Dr. Reinesa kuratorem nieobecnych ustanowił, temuż pozew doręczył, i z nim spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 26. marca 1869.

(1049)

List gończy.

(2)

Nr. 7812. Do wysledzenia Johanny Strojny, przeciw której jako o zbrodni kradzieży poszlakowanej, w skutek uchwały sądu śledczego Krakowskiego z dnia 16go kwietnia 1869 L. 5200 sledztwo szczegółowe wprowadzone być ma.

Johanna Strojna ma około 30 lat, katoliczka, zamężna, jest wzrostu średniego, moeno zbudowana, włosów ciemno-blond, oczów siwych, czerwonej twarzy, mówi po polsku i nosi się po miejsku.

Taż w razie przytrzymania ma być aresztowaną i do tutejszego sądu dostawioną.

Z e. k. sądu krajowego karnego.

W Krakowie dnia 26. kwietnia 1869.

(1043)

Edict.

(3)

Nr. 17694. Vom k. k. Landes als Handelsgericht in Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß dem unbekannt wo abwesenden Herrn Sigmund Wojciech Raszowski der Hr. Landesadvocat Dr. Blumenfeld mit Substituierung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Sermak aus Anlaß der gegen denselben von Chaje Mak pto. 500 fl. öst. W. f. R. G. erwirkten Zahlungsaufgabe zum Curator bestellt wurde, wovon der Abwesende mittelst dieses Edictes verständiget wird.

Lemberg, am 7 April 1869.

(1030)

Edykt.

(3)

Nr. 7009. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem Jana Suchę, że żona jego Anna Sucha celem powtórnego pójścia za mąż podanie wniosła o ogłoszenie go za zmarłego, gdy miejsce pobytu Jana Suchy nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania jego mianuje p. adwokata Dra. Jakubowskiego kuratorem tegoż, a p. adwokata Dra. Rydzowskiego obrońcą związku małżeńskiego. Zarazem czyni wiadomem, iż Jan Sucha według udania w skutek głodu w Rychwałdzie w roku 1847 panującym na piwnicy Maryanny Rzeszutko umarł, i w Rychwałdzie pochowanym został, wzywa się równocześnie wszystkich, którzyby o życiu lub też o towarzyszących okoliczności śmierci Jana Suchy wiadomość mieli, aby c. k. sądowi krajowemu w Krakowie do dnia 31. sierpnia 1869 donieśli.

Kraków, dnia 26. kwietnia 1869.

(1056) Ogłoszenie konkursu (1)

L. 5272. Celem nadania opróżnionego stypendium o rocznych 210 zł. z fundacji Żebrowskiego rozpisuje się niniejszym konkurs.

Stypendium powyższe przeznaczone jest dla młodzieńca uboższego, pochodzenia szlacheckiego, oddającego się studiom prawniczym, a zamierzającego wstąpić po ukończeniu takowych do służby publicznej w charakterze urzędnika koncepcyjnego przy tutejszo-krajowych urzędach.

Pobieranie stypendium nie ustaje i po ukończeniu nauk prawniczych, jeżeli stypendysta otrzyma przy jakimkolwiek urzędzie administracyjnym lub sądowym w Galicyi posadę, która wymaga poświadczenia odbytych należycie nauk prawniczych i trwa tak długo, dopokąd stypendysta nie otrzyma adjutum lub też stałej płacy jako urzędnik.

Ubiegający się o to stypendium winni wnieść podania swoje na ręce grona profesorów Wydziału prawniczego do Wydziału krajowego, a to najdalej do 20. maja 1869, załączając 1. metrykę chrztu, 2. świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, 3. wywód szlacheństwa, 4. świadectwo dojrzałości, tudzież świadectw z egzaminów prawniczych, jeżeli już dłuższy czas na wszechniczy przebywają.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim.

We Lwowie dnia 6. maja 1869.

(1059) Kundmachung. (1)

Nr. 20880. Zur Sicherstellung des Wasserbaues am rechten Weichselufer bei Mszczęcin im Fiscalverthe von 1736 fl. 3 kr. dzt. W. wird bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Krakau am 28. Mai l. J. eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Unternehmungslustige wollen ihre mit einem 5% Badium belegten, vorchriftsmäßig verfaßten Offerte bis 12 Uhr Mittags des oberrühnten Tages bei dem k. k. Bezirkshauptmann in Krakau überreichen.

Die diesfälligen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei der genannten k. k. Bezirkshauptmannschaft bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorchriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen werden.

Vom k. k. Leiter der galiz. Statthalterei.
Lemberg, den 5. Mai 1869.

Obwieszczenie.

L. 20880. Dla zabezpieczenia budowli wodnych na prawym brzegu Wisły pod Mszczęcinem w cenie fiskalnej 1736 zł. 3 kr. odbędzie się w c. k. starostwie powiatowym w Krakowie na dniu 28. maja r. b. publiczna licytacja ofertowa.

Ktoby się tego przedsięwzięcia chciał podjąć, zechce wnieść oferty opatrzone we wadyum, wynoszące 5proc. ceny fiskalnej i ułożone podług przepisu do godziny 12tej w południe wyżwspmnionego dnia do c. k. pana starosty powiatowego w Krakowie.

Dotyczące plany i warunki budowy mogą być przejrane w c. k. starostwie powiatowym aż do dnia licytacji ofertowej.

Oferty, któreby niebyły ułożone podług przepisu lub nie były podane w przeznaczonym czasie nie będą uwzględnione.

C. k. szef galic. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5. maja 1869.

(1062) E d i c t. (1)

Nr. 122. Das k. k. Bezirksamtsgericht in Brody setzt hiemit den dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Stanislaus Strączyński oder für den Fall des Ablebens desselben, dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Erben in Kenntniß, daß aus Anlaß des wider dieselben von David Tannenbaum hiergericht unterm 11. Jänner 1869 z. B. 122 im Zwecke der Hereinbringung der durch schiedsrichterliche Urtheile erzielten Forderung pr. 400 S. R. f. R. G. überreichten Gesuches um executive Abschätzung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden auf den Namen des Stanislaus Strączyński intabulirten Realität sub Nr. 91 in Nowiczyna für sie der Curator in der Person des Hrn. Advocaten Kukucz bestellt wurde, und daß sonach ihre Sache sein wird, dem bestellten Curator die nöthige Information zu ertheilen, und ihre Rechte zu wahren, als sonst sie die gesetzlichen Folgen der Veräumung sich selbst werden zuschreiben müssen.

Brody, am 30. April 1869.

(1058) Obwieszczenie. (1)

L. 3287. W gimnazyach brzeżańskim i Samborskim jest po kilka miejsc nauczycieli języków starożytnych opróżnionych.

Celem ich stałego obsadzenia ogłasza się niniejszym konkurs do końca czerwca b. r. trwać mający.

W tym terminie kandydaci o powyższe miejsca zamierzający się ubiegać, wniosą swe podania opatrzone w dowody uzyskanej na nie kwalifikacji do Rady szkolnej krajowej bezpośrednio lub za pośrednictwem swych władz przełożonych, gdyby już w publicznych zajęciach mieli umieszczenie.

Rzeczony gimnazya należą co do płac nauczycieli do kategorii trzeciej — najniższy stopień płacy wynosi przeto rocznych 735 zł. w. a.

Językiem wykładowym w nich jest język polski, mogą zatem być uwzględnieni tylko kandydaci, którzy tym językiem zupełnie władają.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 1. maja 1869.

(1061) E d i c t. (1)

Nr. 3866. Vom Zloczower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird hiermit den dem Wohn- und Aufenthaltsorte nach unbekanntem Theofil Ulaniecki und Paulina Ulaniecka bekannt gemacht, daß die wider dieselben und am 12. September 1866 z. 7859 wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 190 fl. dzt. W. f. R. G. erlassene Zahlungsaufgabe in Folge Ansuchen des Josef Grossberg als Rechtsnehmers der Sara Ehrlich vom 2. Mai 1869 z. 3866 dem in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz mit Substitution des Herrn Landesadvocaten Dr. Starzewski ernannten Curator zugestellt wurde.

Zloczów, am 5. Mai 1869.

(1055) Kundmachung. (1)

Nro. 3810. Zu Folge Ermächtigung des k. k. Handelsministeriums wird das Postamt in Żegestow für die Dauer der diesjährigen Kurperiode, d. i. vom 16. Mai bis letzten September 1869 wieder fungiren, und eine tägliche Botenfahrpost zwischen Żegestow und Krynica unterhalten.

Diese Botenpost wird täglich von Żegestow um 10 Uhr 30 Minuten Vormittag abgehen in Krynica um 12 Uhr 40 Minuten Mittags eintreffen, von Krynica um 1 Uhr 30 Minuten Nachmittags, nämlich nach Ankunft der Post aus Bochnia, zurückkehren und in Żegestow um 3 Uhr 40 Minuten Nachmittags ankommen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction
Lemberg, den 28. April 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 3810. W skutek upoważnienia c. k. ministerjum handlu wejdzie urząd pocztowy w Żegiestowie na przeciąg czasu tegorocznej kuracyi, t. j. od 16. maja do końca września 1869 znowu w życie, i będzie utrzymywać codzienną jazdę posłańca między Żegiestowem a Krynicą.

Ta poczta posłańca wychodzić będzie z Żegiestowa o 10tej godz. 30 min. przed południem, stawać w Krynicy o 12tej godz. 40 min. w południe, powracać z Krynicy o 1szej godz. 30 min. po południu, a mianowicie po nadejściu poczty z Bochni, i przychodzić do Żegiestowa o 3ciej godz. 40 min. po południu.

Z c. k. galic. Dyrekeyi poczt.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1869.

(1054) E d y k t. (1)

Nr. 4169. Ces. król. sąd obwodowy w Przemysłu w Galicyi podaje niniejszym do publicznej wiadomości, że JO. książę Wilhelm Radziwiłł, właściciel dóbr Nikłowice w Galicyi położonych, nateraz w domu obłąkanych w Monachium się znajdujący, na podstawie §. 273 ust. cyw. za poprzedzającym ścisłym zbadaniem jego zachowania się i za wysłuchaniem do tego zbadania sądownie umocowanych lekarzów — uznaje się niniejszym za obłąkanego, z powodu tego nad nim zawiesza się kuratela, i JO. książę Adam Sapięha ustanawia się za kuratora.

Przemysł, dnia 21. kwietnia 1869.

(1063) Obwieszczenie. (1)

Nr. 900. Ces. król. sąd powiatowy w Kozowy wiadomo czyni, że na odczwę c. k. sądu obwodowego w Zloczowie z dnia 27go stycznia 1869 l. 12578 w celu ściągnięcia wywalczonej sumy wekslowej 3460 złr. a. w. prócz 6% od 2. maja 1864 z p. n. dozwolona przymusowa sprzedaż gruntów rustykalnych z pod Nk. 7. Nr. 32 top. 90, 180, 511, Nr. 12, Nk. 17, top. 91, 131, 190, 213, 454, 471, 493, 518, 550, 579, 580, Nr. 34, Nk. 36, top. 98, 181, 494, 500, Nr. 27, Nk. 37, top. 100, 119, 129, 158, 553,

554, Nr. 18, Nk. 40, top. 118, 150, 484, 538, 571, Nr. 15, Nk. 7, top. 125, 174, 439, 530, 575, Nr. 35, Nk. 14, top. 128, 156, 189, 197, 437, Nr. 6, Nk. 26, top. 136, 151, 482, 483, 589. Nr. 37, Nk. 19, top. 149, 455, 503, 504, 505, 506, 565, 584, Nr. 38, Nk. 33, top. 164, 467, 187, Nr. 47, Nk. 16, top. 159, 193, 367, 395, 406, 446, 516, Nr. 46, Nk. 60, top. 220, 232, 300, 328, 359, 373, 374. Nr. 40, Nk. 10, top. 282, 360, 377, 378, Nr. 39, Nk. 29, top. 433, 566, Nr. 33, Nk. 28, top. 436, 478, 512, 525, 557, 520, 564 w Medowej z przyległością Wymysłówka położonych, ciała tabularnego nie stanowiących, p. Zygmuntowi hr. Dzieduszyckiemu własnych, na rzecz p. Mojżesza L. Rosenzweig w trzech terminach, a mianowicie dnia 7. czerwca 1869, dnia 28. czerwca 1869 i dnia 20. lipca 1869 w podanej objętości 133 morgów 650 □ sążni, każdą razą o 9tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod następującymi warunkami przedsięwziętą zostanie. — Za cenę wywołania pomienionych gruntów stanowi się wartość tychże aktem szacunkowym wyprowadzona w sumie 2533 złr. a. w. Chęć kupienia mający będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacji wadyum w kwocie 253 złr. 30 kr. a. w. w gotowce do rąk c. k. komisji licytacyjnej złożyć, które nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom po ukończonej licytacji zwrócone zostanie.

W pierwszych dwóch terminach wzmiankowane grunta tylko powyżej lub w cenie szacunkowej, na trzecim zaś terminie i poniżej tejże sprzedane będą.

Dalsze warunki licytacyjne i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze w zwykłych godzinach urzędowych przejrzane być mogą. — Do tej licytacji zaprasza się chęć kupienia mających.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa, dnia 26. marca 1869.

(1060) Kundmachung. (1)

Nro. 5626. Vom laufenden Monate an wird sich das h. o. Postamt im Bahnhof mit der Aufnahme von Nachnahmeseudungen und Geldanweisungen bis zum Betrage von 50 fl., dann mit der Auszahlung von Geldanweisungen bis zum obigen Betrage und Bestellung von Nachnahmeseudungen, insoweit solche dessen Beststellungsgrahen betreffen, oder poste restante bei demselben einlangen — befassen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

k. k. Post-Direction.

Lemberg, den 4. Mai 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 5626. Począwszy od bieżącego miesiąca zajmować się będzie urząd pocztowy na tutejszym dworcu kolei przyjmowaniem posełek za pobraniem i przekazów pieniężnych do kwoty 50 złr., dalej wypłatą przekazów do tejże kwoty i doręczaniem posełek za pobraniem, o ile też jego okręgu doręczenia dotyczą, albo poste restante nadejda.

Co się niniejszym do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Dyrekeyi poczt.

Lwów, 4. maja 1869.

(1057) Obwieszczenie. (1)

Nr. 154. Wydział Izby adwokackiej Krakowskiej donosi niniejszym do publicznej wiadomości, iż p. Jan Ehrler, Dr. praw, na mocy uchwały tegoż Wydziału z dnia 4. maja 1869 l. 154 wpisany został w poczet adwokatów w Białej siedzibę mających.

Kraków, dnia 4. maja 1869.

(1046) E d i c t.

Nro. 15482. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma „A. Reichard et Comp.“ zum Betriebe des Buchhandels in Lemberg am 24. März 1869 in das Handelsregister für Gesellschaften mit dem eingetragenen wurde, daß die mit 1. Jänner 1869 begonnene Gesellschaft eine offene ist, und daß von den drei öffentlichen Gesellschaftern Adolf Reichard und Edward Millard nur Letzterer die Gesellschaft vertritt und die Firma zeichnet.

Lemberg, am 7. April 1869

Doniesienia prywatne.**C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny**

przyjmuje wkładki pieniężne na asygnacye kasowe

4 procentowe z 8^{mio} dniowem wypowiedzeniem

4^{1/2} „ „ 14to „ „ „

Od asygnacyi kasowych 5procentowych dotąd w obiegu będących od dnia 15. kwietnia b. r. Bank opłacać będzie tylko 4^{1/2} % i spłaci takowe za 14to dniowem wypowiedzeniem.

Lwów, dnia 10. kwietnia 1869 r.

(822—8)